

han er syg for Øjeblikket —, og han interesserer sig i meget høj Grad for denne Tanke og vil yde sin og sin Organisations Medvirken til en Løsning. Endelig, men ikke mindst, har Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse store Interesser at varetage paa dette Omraade. Denne Organisation vil meget gerne yde sin Medvirken, og den er i Stand til at stille en overmaade stor Garanti. Foreningen tæller 41,000 Medlemmer, fordelte over hele Landet, den har sidste Aar anvist Arbejde til 10,000 Medlemmer, dens Regnskab balancerede sidste Aar med 1 Mill. Kr., og sidste Aar udbetalte den 700,000 Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse. Denne Forening vil sikkert være stærkt interesseret i at skaffe sine Medlemmer Arbejde, og da de er fordelte over hele Landet, er der god Grund til at tro, at denne Organisation vil kunne yde en værdifuld Medvirken.

Det, som det imidlertid gælder om, er at faa disse Organisationer til at arbejde sammen med Roedyrkerens Organisationer og at skaffe en fast Overenskomst om Lønforhold og Arbejdsforhold, saa tror jeg, at det vil lykkes at komme meget langt frem mod det Maal, vi gerne vil naa. Til at faa disse Organisationer til at arbejde sammen vil vi gerne udbede os den højtærede Indenrigsministers Medvirken. Jeg tror, at en Kommission eller et Udvalg, som tog denne Sag op, kunde gøre stor Nytte; jeg mener ikke en Kommission, der skal sidde i nogle Aar og lave Statistik og saa efter nogle Aars Forløb komme med en Beretning, som er tomteyk, og som ikke læses af ret mange, men jeg mener en Kommission, der vil tage fat paa det praktiske Arbejde den Dag i Morgen eller saa hurtigt som muligt; det er ikke Tryksager, der mangler, det er Arbejde, der mangler, det er Brød til dem, der mangler Brød. Det er det, vi skal have skaffet frem, og derfor behøves der sikkert ikke at skaffes ret megen Statistik til Veje. Jeg tror, det vil være den rette Vej, om Regeringen tog sig af denne Sag. Jeg synes, at Regeringen paa saa mange Omraader har haft Held til at faa Folk til at virke sammen, der ellers har Vanskelighed ved det. Den har gentagende Gange søgt at gribe ind i Erhvervslivet ved at faa Kontraparterne til at gaa sammen, og ofte har det, som sagt, været med heldig Virkning. Jeg er ikke sikker paa, at den af mig paapegede Vej er den rette, men det er mig ogsaa ganske ligegyldigt, hvilken Vej man gaar, naar man blot stiler mod det Maal, som vi har, nem-

lig at give danske Arbejdere Arbejde med at dyrke den danske Jord.

Jeg skal slutte med at stille den Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister: Hvad er der foretaget siden i Efteraaret, da dette Spørgsmaal var fremme ved Finanslovsforslagets Behandling, og hvad maatte Ministeriet paatænke at foretage i den nærmeste Fremtid til Løsning af dette Spørgsmaal?

Indenrigsministeren (Bode): Jeg har forstaaet Forespørgselen saaledes — og det har jeg faaet bekræftet gennem Motivering —, at den tager Sigte paa et aktuelt foreliggende Forhold, er et Spørgsmaal om Erstatning af fremmed Arbejdskraft med dansk Arbejdskraft i den nærmeste Fremtid, særlig fremkaldt ved de vanskelige Forhold, der eksisterer i Aar. Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa andre Sider af dette Spørgsmaal end netop disse aktuelle. Spørgsmaalet om den bedst mulige Ordning af Arbejdsforholdene paa Landet er jo et dybtgaaende Spørgsmaal, hvori mangehaande Overvejelser griber ind. Folketinget har foranlediget nedsat en Landbokommission, der drøfter disse Spørgsmaal, antager jeg, fra Grunden af, Spørgsmaalet om Jordens bedst mulige Fordeling, om Arbejdsforholdene i Landbruget i det hele taget o. s. v. Disse Forhold skal jeg derfor lade ligge og kun henholde mig til Spørgsmalets aktuelle Sider, hvad Regeringen har foretaget, siden vi taltes ved om denne Sag ved Finanslovsforslagets første Behandling, og hvad den agter at foretage.

Den ærede Ordfører for Forespørgerne (Bresemann) har allerede nævnt, at i Begyndelsen af Oktober havde Arbejdsanvisningskontoret søgt at tilvejebringe en Forhandling mellem Arbejdsanvisningens Mænd og Landsudvalget for Anvendelsen af udenlandske Arbejdere, hvis Formand er Hofjægermester Tesdorpf. Jeg maa maaske til-lade mig at oplyse den Skrivelse, som Arbejdsanvisningsdirektoratet tilstillede Hr. Tesdorpf, fordi der derigennem gives Oplysning om Formaalet med Skrivelsen. Det hedder i Skrivelsen: „Da det er Centralarbejdsanvisningen bekendt, at et ret betydeligt Antal, særlig af de mandlige udenlandske Arbejdere, som Følge af den europæiske Krig er vendt tilbage til deres Hjemland, har man tænkt sig Muligheden af, at der, saavel i den tilbageværende Del af indeværende Roesæson som mulig til næste Aar, kunde blive Brug for en Del indenlandske Arbejdere